

Wtorek, 26 września 2006 r.

27. wzywa Komisję do zrewidowania w roku 2012 postępów poczynionych w realizacji celów Strategii oraz do przeprowadzenia oceny potencjału różnych sektorów dla dalszej redukcji skutecznej pod względem kosztów;

*
* *
*

28. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.

P6_TA(2006)0367

Strategia tematyczna w sprawie środowiska miejskiego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie strategii tematycznej w sprawie środowiska miejskiego (2006/2061(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 13 października 2005 r. w sprawie zagadnień urbanistycznych w kontekście rozszerzenia UE ⁽¹⁾ oraz z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie środowiskowych aspektów zrównoważonego rozwoju ⁽²⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego dotyczący strategii tematycznej w sprawie środowiska miejskiego (COM(2005)0718),
 - uwzględniając komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „W kierunku strategii tematycznej w sprawie środowiska miejskiego”(COM(2004)0060),
 - uwzględniając decyzję nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiającą szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinie Komisji Transportu i Turystyki oraz Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0233/2006),
- A. mając na uwadze, że około 80 % europejskiego społeczeństwa to mieszkańcy miast, jednak jego potrzeby i interesy są nie zawsze odpowiednio reprezentowane w unijnych funduszach, projektach, inicjatywach i strategiach,
- B. mając na uwadze, że celem strategii tematycznej w sprawie środowiska miejskiego jest przyczynienie się do ogólnej poprawy funkcjonowania środowiska w europejskich miastach poprzez ograniczenie biurokracji i zwiększenie skuteczności wdrażania polityki ochrony środowiska, a także promowanie długoterminowego planowania w dziedzinie ochrony środowiska na szczeblu lokalnym,
- C. mając na uwadze, że udział transportu publicznego w nowych państwach członkowskich jest wciąż wyższy, mimo tendencji spadkowej, niż w starych państwach członkowskich, należy rozważyć środki, które powstrzymałyby dalszy spadek wykorzystania transportu publicznego,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte tego dnia, P6_TA(2005)0387.

⁽²⁾ Teksty przyjęte tego dnia, P6_TA(2006)0020.

⁽³⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002 r., str. 1.

Wtorek, 26 września 2006 r.

- D. mając na uwadze, że szósty wspólnotowy program działań w dziedzinie środowiska naturalnego promował w szczególności potrzebę rozwiązania kwestii rosnącej liczby samochodów i skutecznego oddzielenia zwiększenia transportu i wzrostu PKB,
- E. mając na uwadze konieczność zajęcia się kwestią zależności energetycznej Unii Europejskiej także na poziomie miejskim, przy największym wzroście zużycia energii w sektorze transportu, a także mając na uwadze, że decyzje dotyczące polityki w zakresie innych sektorów, takich jak mieszkalnictwo i wybór źródeł energii grzewczej, są najczęściej podejmowane na szczeblu lokalnym,
1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji dotyczący strategii tematycznej w sprawie środowiska miejskiego; uważa jednakże, że nie jest to wystarczające do osiągnięcia celów określonych w szóstym wspólnotowym programie działań w dziedzinie środowiska naturalnego;
 2. ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje fakt, że komunikat ten uznaje również ważną rolę miast jako czynników napędzających gospodarkę;
 3. podziela zdanie Komisji, że problemy środowiskowe w miastach są szczególnie złożone, ponieważ ich przyczyny są wzajemnie powiązane, i podkreśla ostrzeżenie Komisji, według którego lokalne inicjatywy rozwiązania jednego problemu mogą gdzieindziej doprowadzić do powstania nowych;
 4. ubolewa nad faktem, że, wbrew zamierzeniom szóstego wspólnotowego programu działań w dziedzinie środowiska naturalnego, nie istnieją prawnie wiążące środki i terminy zaproponowane przez Komisję dla osiągnięcia jakichkolwiek celów określonych w tym programie;
 5. z żalem stwierdza, że strategia tematyczna w sprawie środowiska miejskiego nie dąży do zrównoważenia europejskiej polityki pomiędzy obszarami miejskimi i wiejskimi ani miastami położonym centralnie i miastami w oddalonych regionach;
 6. wzywa Komisję do wydania wytycznych dotyczących stosowania przyszłej dyrektywy w sprawie jakości otaczającego powietrza i czystszej powietrza dla Europy oraz do zapewnienia należytego wykonywania przepisów tego aktu;
 7. podkreśla, że Komisja, we współpracy z władzami krajowymi, powinna zachęcać każdą aglomerację liczącą ponad 100 000 mieszkańców do wprowadzenia planu zrównoważonego zarządzania miejskiego i planu zrównoważonego transportu miejskiego;
 8. domaga się, aby wytyczne Komisji objęły podstawowe wspólne wskaźniki odpowiadające zobowiązaniom i celom odpowiednich istniejących polityk środowiskowych UE (na przykład dotyczących powietrza, hałasu, dyrektyw wodnych i w sprawie odpadów, wydajności energetycznej i polityki w zakresie klimatu) w celu umożliwienia porównania miast europejskich oraz ustalania punktów odniesienia;
 9. stwierdza, że plan zrównoważonego zarządzania miejskiego powinien uwzględniać między innymi następujące dokumenty:
 - plan gospodarowania odpadami (dyrektywa 75/442/EWG w sprawie odpadów, ze zmianami ⁽¹⁾),
 - mapy akustyczne i plany działania, o ile są dostępne (dyrektywa 2002/49/WE odnosząca się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku ⁽²⁾),
 - plan lub program dotyczący miejscowego zanieczyszczenia powietrza, o ile jest dostępny (dyrektywa 96/62/WE w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza ⁽³⁾),
 - miejscowe plany i programy ochrony środowiska zgodnie z dyrektywą 2001/42/WE w sprawie oceny wpływów niektórych planów i programów na środowisko ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.1975 r., str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003 r., str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 189 z 18.7.2002 r., str. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 296 z 21.11.1996 r., str. 55.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 197 z 21.7.2001 r., str. 30.

Wtorek, 26 września 2006 r.

10. uważa, że plany zrównoważonego zarządzania miejskiego powinny być opracowane w następujący sposób:

- a) gromadzenie danych i odpowiednich informacji dotyczących:
- obszarów wymienionych w ust. 9 niniejszej rezolucji,
 - stosunku terenów zabudowanych do obszarów wiejskich i środowiska wiejskiego,
 - perspektyw wzrostu demograficznego i zapotrzebowania na nowe obszary mieszkalne w miastach,
 - dróg komunikacyjnych, mobilności, integracji w miastach i dostępności usług,
 - lokalnej emisji gazów cieplarnianych,
 - struktury miejskiej i proporcji terenów zielonych i rozrastania się miast,
 - miejscowego poziomu użycia biocydów,
 - problemów zdrowotnych związanych ze środowiskiem,
 - możliwości stworzenia otoczenia wolnego od przeszkód dla osób niepełnosprawnych, starszych i innych,
 - oceny dziedzictwa kulturowego, zabudowanych krajobrazów i środowiska oraz miejsc ważnych z punktu widzenia ekologii i grożących im niebezpieczeństw,
 - oceny zapotrzebowania ludności obszarów miejskich na wodę i planowania urządzeń oczyszczających i uzdatniających wodę;
- b) cele dotyczące:
- poprawy sytuacji w obszarach wymienionych w pkt a),
 - włączenia kwestii trwałości we wszystkie aspekty polityki miejskiej,
 - harmonizacji z planem zrównoważonego transportu miejskiego,
- c) praktyczne środki i działania niezbędne dla osiągnięcia celów określonych w pkt b);

11. podkreśla, że obywatele, organizacje pozarządowe, zrzeszenia przemysłowców i inne zainteresowane strony powinny być zaangażowane w opracowywanie planów zrównoważonego zarządzania miejskiego, które powinny być dostępne dla społeczeństwa; jest ponadto zdania, że regularna ocena osiągniętego postępu i upowszechnienie jej wyników ma również istotne znaczenie;

12. zachęca Komisję do dokonania w ramach konsultacji w roku 2009 śródotrzymowej oceny wdrożenia wytycznych o charakterze technicznym i wspiera również prace Komisji związane z utworzeniem tematycznego portalu internetowego dla władz lokalnych;

13. wzywa Komisję do zaproponowania celu dotyczącego obszaru terenów zielonych przypadającego na głowę mieszkańca dla nowych projektów urbanistycznych i uważa, że cel ten powinien być ujęty w planie zrównoważonego zarządzania miejskiego, tak aby zapobiec ograniczaniu terenów zielonych w obszarach miejskich poniżej tego poziomu;

Zrównoważone zarządzanie miejskie

14. wzywa państwa członkowskie do przyznania pierwszeństwa w ramach ich krajowych referencyjnych strategii ramowych i programów operacyjnych finansowaniu projektów wdrażających zrównoważone zarządzanie miejskie i plany w dziedzinie transportu oraz projektem ograniczającym zabudowę terenów zielonych i promującym urbanizację terenów industrialnych oraz do wsparcia sadzenia drzew wzdłuż ulic i planowania większej przestrzeni zielonej;

15. wzywa państwa członkowskie do promowania korzystania z systemów zarządzania ochroną środowiska i audytu przez władze lokalne;

16. wzywa władze miejskie do systematycznego odwoływania się do kryteriów zrównoważenia w przetargach publicznych i do zawarcia w planach zrównoważonego zarządzania miejskiego zobowiązań w tym zakresie;

17. popiera promowanie kompostowania, w miejsce palenia odpadów roślinnych w celu uniknięcia lokalnego zanieczyszczenia;

Wtorek, 26 września 2006 r.

18. uważa również, że istotne jest większe zaangażowanie obywateli w proces decyzyjny na szczeblu lokalnym, zarówno poprzez środki polityczne, jak i techniczne;

19. uważa, że powinno się poświęcić więcej uwagi zapobieganiu i usuwaniu brudu, śmieci, graffiti, odchodów zwierzęcych i nadmiernego hałasu pochodzącego z domowych i samochodowych odtwarzaczy muzyki;

Zrównoważony transport miejski

20. popiera ideę wprowadzenia planów zrównoważonego transportu miejskiego jako instrument poprawy środowiska miejskiego, podkreśla jednak potrzebę zastosowania tego instrumentu w sposób elastyczny, tak aby w odpowiednim stopniu uwzględnić szczególne potrzeby każdego z państw członkowskich i ich obszarów miejskich, a także regionów podlegających szczególnym ograniczeniom;

21. podkreśla, że plany zrównoważonego transportu miejskiego powinny określać konkretne i wymierne cele, które można prezentować i monitorować przy pomocy tablic wyników, co zwiększyłoby rozpowszechnienie najlepszych praktyk w państwach członkowskich; wskazuje, że plany zrównoważonego transportu miejskiego powinny być na tyle elastyczne, aby można je było dostosować do nowego rozwoju sytuacji;

22. uważa wykorzystanie przyjaznych środowisku środków transportu i technologii za klucz do czystsze go środowiska miejskiego; odnotowuje w związku z tym szczególnie zastosowanie biopaliw, samochodów o napędzie hybrydowym, rowerów, ciężarówek i autobusów odpowiadających unijnej normie pojazdu bardziej przyjaznego dla środowiska (EEV) ⁽¹⁾; z odpowiednim zainteresowaniem przyjrzy się zatem wnioskowi Komisji dotyczącemu wprowadzenia czystych pojazdów transportu publicznego i proponuje, by lokalnym agencjom zajmującym się efektywnością energetyczną przyznano specyficzny obszar działalności związany z transportem miejskim;

23. zachęca do rozwijania transportu zbiorowego wykorzystującego trwałe źródła energii i większej równowagi między transportem prywatnym a transportem zbiorowym w środowisku miejskim;

24. podkreśla potrzebę zachęcania do szerszego korzystania z transportu publicznego i zbiorowego w strefach miejskich; uważa także za konieczne dostosowanie usług transportu miejskiego zarówno do wymagań planowania przestrzennego (stare dzielnice, peryferie, połączenia z lotniskami, stacjami, strefami przemysłowymi, centrami handlowymi, itp.), jak i do potrzeb publicznych i zmian demograficznych (osoby starsze, niepełnosprawne, itp.);

25. wzywa państwa członkowskie do podjęcia we współpracy z władzami lokalnymi działań zmierzających do uzyskania w latach 2002-2012 przesunięcia przynajmniej 5 % śródmiejskich pasażerokilometrów do środków zrównoważonego transportu, takich jak: transport publiczny i rowerowy;

26. podkreśla, że dostęp do środków transportu dla wszystkich (także dla osób nieposiadających samochodu) jest czynnikiem społecznym, który wymaga rozważenia;

27. mając na uwadze, że dostępność jest centralnym elementem zrównoważonego rozwoju i musi być objęta zintegrowanym podejściem do polityki miejskiej, wzywa instytucje UE do zwiększenia wymiany dobrych praktyk pomiędzy lokalnymi i krajowymi władzami oraz wzywa Komisję do monitorowania wdrażania istniejącego prawodawstwa europejskiego na rzecz promowania dostępności dla osób niepełnosprawnych, a w szczególności zasad rządzących specyficznymi procedurami przetargów wspólnotowych, które wyraźnie wymagają projektowania dostosowanego do wszystkich użytkowników;

28. uważa, że plany zrównoważonego transportu miejskiego powinny obejmować środki, za pomocą których władze lokalne dążą do:

- promocji metod transportu niezmotoryzowanego, takich jak ruch pieszy i rowerowy, poprzez stworzenie rozległej sieci ścieżek rowerowych oraz zapewnienie bezpiecznych ścieżek i skrzyżowań dla pieszych,
- promowania transportu publicznego i rozbudowy jego infrastruktury oraz upowszechniania informacji o istniejących dobrych przykładach, takich jak wprowadzenie zintegrowanego systemu cenowego i biletowego oraz opracowanie systemów „parkuj i jedź”,

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/55/WE dotycząca emisji zanieczyszczeń gazowych i cząstek stałych (Dz.U. L 275 z 20.10.2005 r., str. 1).

Wtorek, 26 września 2006 r.

29. zwraca uwagę państwom członkowskim, że do ich obowiązków należy uwzględnianie w planowaniu miast najbardziej narażonych uczestników ruchu drogowego, na przykład poprzez obniżenie dozwolonej maksymalnej prędkości lub utworzenie stref dla pieszych w centrach miast lub osiedlach mieszkalnych w celu ograniczenia śmiertelności na drogach o 50 % do roku 2010, zgodnie z Białą Księgą w sprawie europejskiej polityki transportowej;
30. proponuje ustanowienie miejskich planów logistycznych w celu ograniczenia i usprawnienia transportu towarowego na terenie miast, przy czym powinno się w szczególności koordynować detaliczną dystrybucję towarów w obrębie miast;
31. przypomina, że zanieczyszczenie powietrza jest główną przyczyną problemów zdrowotnych w UE; podkreśla w związku z tym, że miasta o wysokim poziomie zanieczyszczenia powietrza powinny rozważyć ustanowienie stref niskiej emisji;
32. opowiada się za zwalczaniem emisji u źródła i wdrażaniem innowacyjnych środków mających na celu rozwiązanie problemów środowiska naturalnego w miastach; podkreśla, że badania wykazały, że płynny ruch samochodów ciężarowych powoduje aż do 38 % mniejszą emisję cząstek stałych niż ruch często zatrzymujący się, i dlatego konieczne jest rozważenie wprowadzenia innowacyjnych rozwiązań w celu poprawy płynności ruchu;
33. domaga się lepszej koordynacji działań władz lokalnych w celu osiągnięcia pewnego stopnia spójności; wskazuje, że zła koordynacja pomiędzy władzami lokalnymi prowadzi do podwyższenia kosztów dostawy i nasilenia ruchu, co prowadzi do zwiększenia zanieczyszczenia środowiska;

Zrównoważone planowanie urbanistyczne

34. zauważa, że Komisja dokonała właściwej identyfikacji problemów i obecnej sytuacji w tym zakresie; nie zaproponowała jednak żadnych działań w celu ich rozwiązania;
35. podkreśla znaczenie planowania i projektowania osiedli i bloków mieszkalnych oraz miejsc publicznych jak parkingi i drogi prowadzące do i z dworców kolejowych dla zapobiegania przestępczości;
36. podkreśla ponadto społeczny wymiar zrównoważonego planowania obszarów miejskich i zaleca wspieranie poprawy jakości życia na obszarach śródmiejskich poprzez podejście holistyczne (w szczególności społeczne, kulturalne i środowiskowe);
37. domaga się – w celu zachowania tożsamości i wyglądu danej okolicy – dołożenia starań o zachowanie topografii i naturalnej struktury obszarów przy planowaniu nowych osiedli miejskich i poszerzaniu obszarów miast;
38. proponuje, aby przy planowaniu miast, poszerzaniu terenów zielonych, powiększaniu obszarów miast i zakładaniu nowych osiedli mieszkalnych pozostawiać niezabudowane znaczne tereny w stanie naturalnym w celu umożliwienia mieszkańcom miast nawiązania kontaktu z przyrodą;
39. domaga się, aby w celu zachowania centrów historycznych lub siedlisk naturalnych, rzek, jezior i terenów podmokłych prewencyjnie tworzone wokół nich tereny ochronne, które mogą być zabudowywane jedynie w nieznacznym stopniu, co uniemożliwi wystąpienie presji budowlanej;
40. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania badań nad powiązaniem pomiędzy różnymi modelami urbanistycznymi i zachowaniami społecznymi oraz warunkami sprzyjającymi harmonii społecznej i zdrowiu;
41. podkreśla, że niektóre zabytkowe dzielnice miast, stanowiące wartościowy element wspólnego dziedzictwa, są od dziesięcioleci zaniedbywane i opustoszałe; zaleca powołanie krajowych, regionalnych lub lokalnych programów wspierających w celu promocji odpowiedniej rewitalizacji tych dzielnic, w tym architektury, terenów otwartych i placów oraz nabrzeży rzek, mostów i innych budowli publicznych;

Wtorek, 26 września 2006 r.

42. uważa, że aby sprostać problemowi zmian klimatycznych w mieście, takich jak brak naturalnego przepływu powietrza prowadzący do okresowego znacznego wzrostu temperatury i wysokiego zanieczyszczenia powietrza, planowanie urbanistyczne powinno obejmować badania nad klimatem w miastach w celu uniknięcia efektu tunelu powietrznego wytwarzanego przez wysokie budynki; podkreśla, że brak terenów zielonych zmniejsza naturalną wentylację;

43. ponagla państwa członkowskie do promowania projektów współfinansowanych przez UE, dotyczących rozwoju i modernizacji ogrzewania miejskiego oraz wspierania jego instalacji i upowszechniania; podkreśla w tym kontekście, że w przypadku kryzysu energetycznego, ogrzewanie miejskie umożliwia łatwiejsze przejście na inne źródło energii;

44. zwraca uwagę na potrzebę rozwoju nowych metod gospodarki wodnej w miastach w celu dłuższego zatrzymania wody deszczowej w miastach w okresach gorącego i suchego lata, zapobiegania powodziom i unikania budowy budynków mieszkalnych i innych obiektów na obszarach zalewanych;

45. proponuje ustanowienie wytycznych unijnych w celu promocji i realizacji zrównoważonej gospodarki zasobami wodnymi w miastach w celu przygotowania się do skutków zmian klimatycznych, obejmujących wymóg efektywnej gospodarki wodnej w nowych budynkach, gromadzenia wody w okresach deszczowych na okresy suche i gorące, utrzymywania wód powierzchniowych w okresach upalnych jako systemów chłodzących i zrównoważonego drenażu miejskiego w celu ograniczenia wycieków i ryzyka powodzi, ograniczenia zasychania gleby i zwiększenia oszczędności wody;

46. wyraża opinię, że realizując strategię tematyczną, powinno się zwrócić uwagę nie tylko na ilość wody, lecz i jej jakość; w związku z tym wzywa Komisję do wsparcia upowszechniania dobrych praktyk w tej dziedzinie, przy czym powinno się zabiegać o podłączenie do sieci powstałych już w trakcie realizacji ramowej dyrektywy wodnej;

47. podkreśla znaczenie renowacji przestarzałych rurociągów wodnych i kanalizacji w miastach;

Zrównoważone budownictwo miejskie

48. ubolewa nad faktem, że mimo uznania zrównoważonego budownictwa miejskiego za jeden z czterech kluczowych obszarów komunikatu „W kierunku strategii tematycznej w sprawie środowiska miejskiego”, proponowana strategia nie przewiduje żadnego szczególnego działania w tym zakresie;

49. podkreśla znaczenie poprawy parametrów ekologicznych budynków poprzez energooszczędne projektowanie domów (izolacja, wykorzystanie energii odnawialnej, zielone dachy, struktura umożliwiająca akumulację i transmisję energii słonecznej, domy o niskim zapotrzebowaniu na energię, etc.); wspiera wykorzystanie energii odnawialnej, jak też, tam gdzie to możliwe, lokalnie dostępnych źródeł energii w środowisku miejskim oraz wydajne z punktu gospodarki wodnej projektowanie budynków (zachowanie i powtórne wykorzystanie deszczówki, oszczędne spłukiwanie toalet, oszczędzające wodę pralki zmywarki); ponadto zaleca ustalenie punktów odniesienia i wymianę najlepszych praktyk poprawy wydajności energetycznej w całej UE, wprowadzenie energii odnawialnych i ogólny postęp w zrównoważonym budownictwie miejskim;

Finansowanie, badania i wymiana najlepszych praktyk

50. podkreśla potrzebę wspierania takich inicjatyw dostatecznymi środkami finansowymi UE, pochodzącymi w szczególności z określonych programów i funduszy, takich jak CIVITAS⁽¹⁾; podziela pogląd Komisji, że istnieją możliwości uzyskania funduszy dla priorytetów środowiskowych na obszarach miejskich w ramach proponowanego rozporządzenia Life+, Funduszu Spójności, funduszy strukturalnych i ramowego programu w dziedzinie badań naukowych i w związku z tym sprzeciwia się jakimkolwiek cięciom w ich budżecie. Podkreśla jednakże potrzebę określenia źródeł dodatkowego specyficznego finansowania nowych wyzwań wynikających ze strategii dotyczącej środowiska miejskiego.

51. popiera zalecenia Komisji, zgodnie z którym należy zastosować zintegrowane podejście do zarządzania środowiskiem miejskim i wyraża pogląd, że podejście to, w przypadku jego użycia na szczeblu lokalnym przy wsparciu ze strony państw członkowskich, powinno zostać przyjęte za jedno z kryteriów przy przyznawaniu środków z funduszy strukturalnych oraz kredytów z Europejskiego Banku Inwestycyjnego;

⁽¹⁾ CIVITAS: City-VITALity-Sustainability, CIVITAS I (2002-2006) oraz CIVITAS II (2005-2009) dysponują ogólnym budżetem w wysokości ponad 300 mln euro.

Wtorek, 26 września 2006 r.

52. wzywa Europejski Bank Inwestycyjny do poprawy instrumentów pożyczkowych w celu skutecznego wsparcia zrównoważonego rozwoju miejskiego i do nadania w istniejących programach rangi priorytetowej projektom miejskim realizującym plan zrównoważonego zarządzania miejskiego, w szczególności w zakresie wydajności energetycznej, energii odnawialnych, i zrównoważonej struktury transportu miejskiego; wzywa również Europejski Bank Inwestycyjny do zapewnienia, aby finansowane przez ten bank inwestycje nie były sprzeczne z celami zrównoważonego rozwoju miejskiego;

53. podkreśla znaczenie badań dla polityki rozwoju obszarów miejskich, w tym spraw dotyczących dostaw prądu i gazu, a także ogrzewania, klimatyzacji oraz gospodarki odpadami i wzywa Komisję do ponownego włączenia szczegółowych przepisów dotyczących tej kwestii do siódmego ramowego programu w dziedzinie badań;

54. uznaje za niezmiernie istotne wspieranie sieci krajowych punktów kontaktowych do spraw miejskich, takich jak Europejska Sieć Wiedzy o Miastach, i z zadowoleniem przyjmuje dalsze wsparcie dla programu URBACT w ramach proponowanej polityki spójności na lata 2007-2013;

55. wzywa do wspierania wymiany najlepszych praktyk pomiędzy władzami miejskimi na płaszczyźnie UE w zakresie wdrażania strategii i planów zrównoważonego zarządzania miejskiego; ponadto – w celu uniknięcia w przyszłości błędów w rozwoju obszarów miejskich – proponuje również wsparcie otwartej i uczciwej wymiany negatywnych doświadczeń w ramach kampanii, które mogą być prowadzone przez stowarzyszenia miast, skierowanej zarówno do urzędników publicznych, jak i przedstawicieli pochodzących z wyboru;

56. nalega, aby Komisja bardziej szczegółowo zajęła się znaczeniem stosunków między miastami a obszarami podmiejskimi dla trwałego rozwoju obszarów miejskich, który przyczynia się do ogólnej spójności UE; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania trwałego rozwoju obszarów miejskich;

57. proponuje, aby fundusze UE zostały przyznane i wykorzystane przez państwa członkowskie na doposażenie i modernizację budynków i otoczenia;

Lepsze stanowanie prawa

58. wzywa Komisję i Radę do zawarcia porozumienia międzyinstytucjonalnego z Parlamentem, w którym te trzy instytucje wyrażą wolę wprowadzenia w życie wszystkich istniejących przepisów wspólnotowych wymienionych w niniejszej rezolucji; wyraża przekonanie, że takie porozumienie przyczyniłoby się do zwiększenia odpowiedzialności, a tym samym do lepszego stanowania prawa;

*

* *

59. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

P6_TA(2006)0368

Utworzenie europejskich ram kwalifikacji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie utworzenia europejskich ram kwalifikacji (2006/2002(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „W stronę europejskiego ramowego opisu kwalifikacji zawodowych w ramach koncepcji uczenia się przez całe życie” (SEC(2005)0957),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej Zintegrowany Program działań w zakresie kształcenia ustawicznego (COM(2004)0474),